

בש"פ 3581/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3581/18

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

העורר: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט לנוער המחוזי מרכז-לוד
(השופט ע' קובו) מיום 17.4.2018 במ"ת
19793-03-18

תאריך הישיבה: כ"ג באייר התשע"ח (8.5.2018)

בשם העורר: עו"ד אבי כהן

בשם המשיבה: עו"ד ורד חלאוה

החלטה

1. ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז לוד (השופט ע' קובו) מיום 17.4.2018 במ"ת 19793-03-18, במסגרתה הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. ביום 11.3.2018 הוגש כתב אישום נגד העורר, קטין יליד 21.1.2001, וקטין נוסף (להלן ביחד: הנאשמים) המייחס לנאשמים - אסירים באותה עת - מסכת התעללות מינית קשה במתלון, קטין כבן 16, שותפם לתא הכלא. בגין מעשיו אלה הואשם העורר בשתי עבירות של ביצוע מעשה סדום בנסיבות של אינוס, לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(2), (3), (4) ו-(5) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המדינה בקשה למעצרם של שני הנאשמים עד לתום ההליכים בעניינם. בדיון שהתקיים בפני בית המשפט ביום 17.4.2018 הסכים בא כוח העורר לקיומן של ראיות לכאורה, ובית המשפט קבע בהחלטתו מאותו היום כי קיימת עילת מעצר של מסוכנות ברף הגבוה, וזאת בשים לב לכך שהעבירות בוצעו לכאורה בין כותלי הכלא כאשר לא היה בשהותם של הנאשמים שם די בכדי להרתיעם מביצוע העבירה או למנועה.

בעניינו של העורר הוגש תסקיר מטעם שירות המבחן לנוער אשר בין היתר סקר את מעצרו הקודמים של העורר ואת עברו הפלילי, תוך שהוא שולל היענות לבקשת העורר להשתלב במעון נעול נוכח מסוכנותו הרבה, ובשל התרשמות השירות כי רצונו של העורר להשתלב במסגרת שכזו מבוססת על חישובי רווח והפסד בלבד. כן צוין כי מפקחת חסות הנוער סבורה אף היא שהעורר אינו מתאים למסגרות החסות לנוכח גורמי הסיכון במצבו. נוכח האמור קבע בית המשפט כי אף שמעצר של קטינים מהווה מוצא אחרון, חלופת מעצר בעניינו של העורר, ולו בדרך של מעון נעול, לא תוכל לאיין את מסוכנותו. אשר על כן הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

4. כעת מונח לפני עררו של העורר על החלטת בית משפט קמא. העורר טוען כי חלקו במעשים המפורטים בכתב האישום קטן מזה של הנאשם הנוסף, אשר יזם את האירוע. עוד צוינו נסיבותיו האישיות הקשות של העורר, שגדל לאם חד הורית ועבד מגיל צעיר לפרנסת משפחתו. העורר התמכר לשימוש בסמים אך למרות שסרב בעבר לעבור טיפול, במאסרו האחרון הצליח להיגמל משימוש בסמים. עוד נטען כי כעת לראשונה העורר מבקש להשתלב במעון נעול המתאים לטיפול משמעותי עבורו, ומן הראוי לאפשר לו לעבור ראיון קבלה במסגרת זו אשר יכולה לשמש חלופת מעצר ראוי בעניינו במידה ויתקבל.

5. בדיון לפני חזר בא כוח העורר על בקשתו תוך שהדגיש כי אינו מבקש שחרור העורר אלא זימונו לראיון במעון נעול כדי לבחון התאמתו למסגרת זו, וככל שלא ימצא מתאים, מקובל עליו שאין מנוס ממעצרו. נטען כי בעבר התנגד העורר למסגרת טיפולית אך כעת הוא מגלה מוטיבציה לטיפול אותו יוכל לקבל במעון הנעול.

מנגד, הפנתה באת כוח המדינה לתסקיר בעניינו של העורר בו נקבע במפורש כי נבחנה שאלת התאמתו של העורר למסגרת של מעון נעול, כולל פניה למפקחת חסות הנוער על מסגרות לנערים דוברי ערבית, ונמצא כי אינו מתאים למסגרת זו. כן נטען כי אין במעון מענה טיפולי מתאים לעברייני מין, וכי אם בין כותלי הכלא לא הצליחו לשמור על אסירים אחרים מפניו, הרי שברורה מסוכנותו לדיירי המעון.

6. בהתאם לבקשתי בדיון ערכה באת כוח המדינה בירור באשר לאפשרויות הטיפוליות בעורר במסגרת מעון נעול ובמסגרת מעצר בשירות בתי הסוהר. המדינה הגישה הודעה משלימה, לה צורפו התייחסויות רשות חסות הנוער ושירות בתי הסוהר. מתגובת רשות חסות הנוער עולה כי במעון הסגור היחיד לנערים מהחברה הערבית קיים מערך טיפולי אך לא כזה המתאים לנערים פוגעים מינית, כי התפוסה במעון מלאה ויש רשימת ממתנים לא קצרה, וכי מכל

מקום נוכח עברו ומעשיו של העורר לא ניתן יהיה לאיין את מסוכנותו במעון. מטעם שירות בתי הסוהר נמסר בין היתר כי בבית סוהר אופק, בו מוחזקים נערים אסירים ועצורים, מופעלות תכניות טיפול רבות כולל בנערים פוגעים מינית. ובאשר לעורר צוין כי הוא משולב כיום במסגרת טיפולית בכלא אופק.

7. נוכח כל המפורט לעיל, לרבות המעשים הקשים והחמורים המיוחסים לעורר והעדר חלופה מתאימה במסגרת מעון נעול, איני רואה מנוס מדחיית הערר.

ניתנה היום, כ"ה באייר התשע"ח (10.5.2018).

ש ו פ ט
